

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ У НІЙ ПРОБЛЕМ ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛЬНИХ (ВІЛЬНИХ) ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН

Як видається питання зовнішньоекономічних стосунків України останнім часом набувають підвищеного значення. Як політики, так і значна частина пересічних громадян стали розуміти, що від якісного втілення у життя планів та програм економічного взагалі та зовнішньоекономічного розвитку зокрема багато в чому залежить успіх держави та добробут і можливість його населення. В рамках даної роботи вбачаю доцільним зупинитись на питанні, котре є актуальним з позицій економіки України і може вважатись доцільним у якості наукових досліджень в рамках вищого навчального закладу. Йдеться про функціонування у нашій державі вільних економічних зон.

За останні кілька десятиліть розвиток спеціальних (вільних) економічних зон (СЕЗ) стало одним з помітних нових явищ у світовій економіці. У світовій практиці вони з'явилися наприкінці 50-х – початку 60-х років і одержали широке поширення в багатьох країнах. Досить сказати, що на початку 90-х років за різними оцінками у світі нараховувалося понад тисячу таких зон. Через них проходить 1/10 світового торгового обороту, а працює в них більш до 10 мільйонів чоловік.

Функціонування вказаних зон пов'язується з лібералізацією й активізацією зовнішньоекономічної діяльності. Економіка вільних економічних зон має високий ступінь відкритості зовнішньому світу, а митний, податковий і інвестиційний режим сприятливий для зовнішніх і внутрішніх інвестицій.

Світова практика організації і функціонування спеціальних економічних зон свідчить, що вони створюються для досягнення різноманітних цілей, основними з яких є:

- 1) більш глибоке включення країн у процес розвитку міжнародного поділу праці;
- 2) насичення внутрішнього ринку зацікавленої країни високоякісною продукцією;
- 3) глибоке включення в світову економіку не тільки по виробничій лінії, але й в області туризму, культури і санаторно-курортної сфери.

Позитивними рисами СЕЗів є те, що вони:

- забезпечують приток інвестицій в регіон: іноземцю вигідніше вкладати гроші в ті регіони, де податки менші та схема інвестування прозоріша;
- забезпечують розвиток та впровадження в практику наукових досліджень (т.зв. технопарки);
- збільшують кількість потенційних робочих місць на відповідній території;
- полегшують впровадження нових технологій виробництва товарів та ін.

Науковці повинні сказати своє вагоме слово у питанні доцільності функціонування СЕЗ, визначенні критеріїв їх успішності. Думається, не зовсім правильно міняти «правила гри» у процесі здійснення інвестування. Варто ініціювати формування виваженої державної політики в цьому напрямі і, як наслідок, створювати законодавчу та підзаконну нормативно-правову базу, положення якої будуть якісно регулювати відповідні суспільні відносини.

О.К. Любчук, к.психол.н., доцент,
lyubchuk@ukr.net,

Донецький державний університет управління, м. Донецьк

МОЖЛИВОСТІ ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ ЯК СУБ'ЄКТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Актуальність. Перехід університетської освіти до поліфункціональної моделі потребує створення в умовах вищої школи умов для творчого розвитку особистості майбутнього фахівця, його суб'єктності.

Постановка проблеми. Проблема творчого розвитку студентів в процесі навчання складна і недостатньо вивчена, що потребує проведення як теоретичних, так і емпіричних досліджень.

Метою дослідження є з'ясування можливостей творчого розвитку студентів як суб'єктів учіння професійній діяльності в умовах навчання у вищій школі.

Аналіз останніх досліджень. Модернізація системи вищої освіти в Україні передбачає послідовну гуманізацію; особистісну орієнтацію, збереження поглиблення фундаментальності фахової підготовки, розвитку творчих професійних здібностей студентів тощо. На сьогодні залишається невирішеним створення умов для розвитку творчої активності студентів та її спрямованість на побудову навчальних засобів.